

URZĄD PATENTOWY

A 22 c 21/04

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 39879

34677/02

Kl. 341, 17, 02

Zakład Jajczarsko-Drobiarski *)
Goleniów, Polska

A 22 c 21/04

Sposób oparzania drobiu wodnego i urządzenie do stosowania tego sposobu

Patent trwa od dnia 27 lutego 1956 r.

Przedmiotem wynalazku jest sposób oparzania drobiu wodnego, polegający na traktowaniu tuszek umieszczonych w szczelnej, izolowanej cieplnie komorze, parą o określonych parametrach i w takim okresie czasu, w którym oddziaływanie pary jedynie ułatwia w znacznym stopniu zdejmowanie pokrywy pierza, przy jednoczesnym zachowaniu wymaganej wartości i jakości zdejmowanego pierza oraz tuszki.

Jakkolwiek znane jest naparzanie tuszek parą lub wodą w celu łatwego zdejmowania pierza, jednak naparzanie znanymi sposobami pogarsza jakość pierza i tuszki i przez to uniemożliwia właściwe wykorzystanie pierza i dłuższe składowanie tuszek, a zatem wyklucza zupełnie eksport tego cennego surowca.

Mając na uwadze wartość eksportową odpowiedniej jakości pierza i tuszek, obniżanej w przypadku mechanicznego skubania drobiu, oraz dużą pracochłonność ręcznego zdejmowania

pierza na sucho, dokonano wynalazku, dzięki któremu pokrywę pierza zdejmuje się szybko i łatwo, przy czym tuszki i pierze zachowują swą wartość eksportową.

Jak wykazały doświadczenia, w zasadzie przeciwstawne sobie warunki łatwego skubania i jednoczesnego zachowania właściwej jakości pierza i tuszki, mogą być spełnione wówczas, i to jest istotą wynalazku, gdy drób wodny o jednakowym upierzeniu i natłuszczeniu będzie traktowany parą nasyconą w szczelnej i izolowanej cieplnie komorze w temperaturze 80—90°C i w czasie od 2,5—3 min. W celu uzyskania pożądanych wyników kierunku strumienia pary musi być w zasadzie przeciwny kierunkowi wzrostu pierza. Po oparzeniu tuszki odstawia się na 10—15 min. w temperaturze otoczenia w celu utrwalenia naskórki i dosuszenia upierzenia, po czym można je bardzo łatwo i szybko oskubać.

Zachowując określone parametry pary i czas oparzania tuszek sposób według wynalazku można stosować przy użyciu różnego rodzaju urządzeń. Przykładowym urządzeniem do stosowania

*) Właściciel patentu oświadczył, że współtwórcami wynalazku są Stanisław Zytkowicz, Ryszard Kaczanowski i Alfred Pawłowski.

sposobu według wynalazku jest szczelna komora uwidoczniona schematycznie na rysunku, na którym fig. 1 przedstawia komorę w przekroju poprzecznym, fig. 2 — w przekroju podłużnym, a fig. 3 — schemat instalacji elektrycznej.

Jak uwidoczniono na rysunku, urządzenie według wynalazku jest zbudowane w postaci komory, wyposażonej w podwójne np. metalowe ścianki 1 i 2 między którymi znajduje się np. wata szklana 3 izolująca cieplnie komorę oraz w dwie pary drzwiczek dwuskrzydłowych, sprzężonych ze sobą prętami, umożliwiającymi jednocześnie ich otwieranie lub zamykanie. Do górnej ścianki komory przymocowane są wzdłużnie dwie prowadnice ślizgowe 4, 4' w które nasuwa się wieszaki z oparzonym drobiem. (fig. 1). Komorę zasilą parą wytworzoną w oddzielnym kotle, przewodem głównym 5, wyposażonym w zawór 6 i przepustnicę 7. Przewód 5 jest połączony wewnątrz komory z kilkoma np. czterema wzdłużnie ułożonymi na podłożu przewodami grzejnymi 8, wyposażonymi w otworki przez które uchodzi para do komory. Otwory pierwszego przewodu 8 posiadają najmniejszą średnicę, a średnice otworów pozostałych przewodów 8 zmniejszają się od środka ku ściankom komory, w kierunkach pokazanych na fig. 2 strzałkami. Takie zróżnicowanie otworów wylotowych zapewnia równomierne zasilanie parą całej komory, a zatem i równe warunki oparzania w każdej części komory. W celu uniknięcia dużych strat ciepłych oraz polepszenia efektu

oparzania, przewody 8 połączone są w pobliżu drzwiczek poprzecznymi grzejnikami 9. Temperatura wewnątrz oparzelnika jest regulowana samoczynnie za pomocą termostatu 10 np. rtęciowego, sprzężonego z elektromagnesem 11, którego rdzeń jest połączony z dźwignią przepustnicy 7, zamykającej przy określonej temperaturze wnętrza komory dopływ pary przewodem 5. Czas trwania oparzania jest ustalany za pomocą znanego łącznika czasowego 12, którego stan roboczy sygnalizowany jest optycznie, np. za pomocą żarówki 13.

Najlepsze wyniki oparzania uzyskuje się przy takim ustawieniu termostatu i regulacji dopływu pary, przy którym po umieszczeniu tuszek w komorze, temperatura jej wnętrza rośnie przez okres 2 minut do 90°C i przez następną minutę pozostaje niezmiennie na tym poziomie.

Zastrzeżenia patentowe

1. Sposób oparzania drobiu wodnego, znamieny tym, że umieszczony w szczelnej komorze drób traktuje się w ciągu 2,5—3min. parą nasyconą o temperaturze 80—90°C.
2. Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1, znamienne tym, że stanowi szczelną izolowaną cieplnie komorę zasilaną parą odpowiednimi przewodami grzejnymi (8) i wyposażoną w zestaw składający się z termostatu (10), elektromagnesu (11) i przepustnicy (7), który samoczynnie reguluje dopływ pary do komory i temperaturę jej wnętrza.

Zakład Jajczarsko-Drobiarski

